

Nr 66.

Av herr **Hammarskjöld, Carl Gustaf**, om tillfällig löneförbättring åt vissa löjtnanter, sergeanter och underofficerare av andra och tredje graden på aktiv stat m. m.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 6 maj 1931, nr 177, anhöll riksdagen, i anledning av väckta motioner (I: 70 och II: 107), att Kungl. Maj:t måtte efter verkställd utredning för 1932 års riksdag framlägga förslag rörande tillfällig löneförbättring åt sådana löjtnanter, sergeanter och underofficerare av andra och tredje graden på aktiv stat, som, på grund av nuvarande befodringsförhållanden inom armén och marinen kommit uti en i avlöningshänseende särskilt ogynnsam ställning.

Försvarsväsendets lönenämnd framlade i skrivelse den 15 oktober 1931 närmare utredning och förslag i ämnet (se årets statsverksproposition, fjärde huvudtiteln sid. 27—28). Mot lönenämndens förslag synas några erinringar av avgörande betydelse icke böra framställas.

Departementschefen, som framhåller, att, ehuru vissa skäl tala för att ifrågavarande befattningshavare erhålla en förbättrad avlöning, det nuvarande statsfinansiella läget här liksom annorstädes tvingar till största återhållsamhet i fråga om nya utgifter, anser sig under sådana förhållanden icke böra tillstyrka medelsanvisning för ändamålet å riksstaten för budgetåret 1932/1933. Med lösningen av denna fråga torde sålunda, enligt departementschefen, böra anstå till en annan tidpunkt, då även från andra håll inkomna framställningar av liknande art — från flottans poliskårer i Stockholm och Karlskrona, från fästningspolispersonalen i Boden, från arméns fabrikers och tyganstalters tjänstemannaförening samt från försvarsväsendets underbefälsförbund — kunde, efter slutförd utredning, göras till föremål för statsmakternas bedömande.

Det måste anses synnerligen angeläget att nu och utan ytterligare uppskov bereda tillfällig löneförbättring åt sådana löjtnanter, sergeanter och underofficerare av andra och tredje graden på aktiv stat, som på grund av nuvarande befodringsförhållanden inom armén och marinen kommit uti en i avlöningshänseende särskild ogynnsam ställning. Någon ökning av förslagsanslaget till avlöning till personal vid staber och truppförband m. fl. vid armén respektive förslagsanslaget till avlöning till personal vid kårer och stater m. m. tillhörande marinen torde för detta ändamål icke nödvändigt vara erforderlig. Det nuvarande statsfinansiella läget manar otvivelaktigt till åter-

hållsamhet beträffande lönereregleringar. Men den av 1931 års riksdag anbefallda tillfälliga löneförbättringen åt sådana löjtnanter, sergeanter och underofficerare av andra och tredje graden på aktiv stat, som på grund av nuvarande befodringsförhållanden inom armén och marinen kommit uti en i avlöningshänseende särskilt ogynnsam ställning, kan icke anses såsom en lönerereglering i egentlig mening, utan den måste betecknas såsom en åtgärd i samband med övergången till 1925 års försvarsordning. — Helt naturligt omfattar förslaget icke heller flygvapnet, som organiserades efter år 1925. — Den omständigheten, att det icke anses lämpligt att nu fatta beslut beträffande lönereregleringar, kan sålunda icke lägga hinder i vägen för lösning omedelbart av här föreliggande fråga i enlighet med 1931 års riksdagsskrivelse. Icke heller står denna fråga i så nära samband med de framställningar, vilka inkommit från vissa personalgrupper tillhörande armén och marinen, att densamma behöver uppskjutas, till dess utredning även beträffande densamma blivit slutförd.

I anledning härav hemställes,

dels att riksdagen måtte besluta tillfällig löneförbättring, enligt det av försvarsväsendets lönenämnd den 15 oktober 1931 avgivna förslaget, åt sådana löjtnanter, sergeanter och underofficerare av andra och tredje graden på aktiv stat, som på grund av nuvarande befodringsförhållanden inom armén och marinen kommit uti en i avlöningshänseende särskilt ogynnsam ställning,

dels att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag beträffande övriga personalgrupper inom armén och marinen, beträffande vilka liknande synpunkter kunna anföras.

Stockholm den 21 januari 1932.

C. G. Hammarskjöld.